

дѣте е научило на природный си языкъ хиледи слова и названіе—то на вещы—тѣ? На това азъ никакъ не можъ да обвиняжъ ученици—тѣ, а най вечь можъ да свалижъ винаж—тѫ на учители—тѣ; като тѣхно собственно пре небрѣженіе, невниманіе и нетърпѣніе на предметъ—тѣ си.

Преди нѣколко годины и да мысляхъ да съставямъ такъзи букварь, азъ не оставилъ нити одно взаймно училище, отъ дѣто преминувахъ по работѣ—тѫ си, за да не разглѣдамъ на сяко училище или учитель методъ—тѫ. Отъ собственное си занятіе и гледаніе като си съставихъ свой мысли, за кои земамъ смѣлость да кажж нѣколко слова; за избранїтѫ ми методъ и какъ трѣба да бѫди нейно—то преподаваніе:

Трѣба да ся задавжтъ на дѣца—та не по вече отъ десять буквы и кога—то ги изучи